

LEDČICKÉ NOVINY

III. ročník, Duben 2001

Slovo starostky

Vážení a milí spoluobčané,
hned v úvodu dnešních novinek se s vámi chci podělit o radost z toho, že se v naší obci stále něco děje a že události, jako byly oslavy masopustu, vynášení smrtky, návštěvy divadel, ale i nesmírně milé posezení ledčických seniorů a setkání místní mládeže, nás začínají stále více těšit a stmelovat.

Radost mám i z toho, že je prakticky hotov vodovod. Zbývá ještě dokončení vodovodního řadu pro dva rodinné domky a motorest na Cikánce.

Chci vás také ujistit, že jsme nezapomněli na slibovanou veřejnou schůzi ohledně plynofikace. Zdržení bylo způsobeno nutností vzájemných odsouhlasení projektu vysokotlaké přípojky plynu mezi Projektovou kanceláří Štěpánek a spol. z Litoměřic a Severočeskou plynárenskou, a. s. Předpokládám, že informativní schůzka bude moci proběhnout koncem dubna. Měli by se jí zúčastnit jak zástupci plynárny, tak projektant a představitelé firem, které vám nabídnou své služby k instalaci a nákupu potřebného zařízení k plynofikaci nemovitostí. Věřím, že práce by mohly být zahájeny co nejdříve.

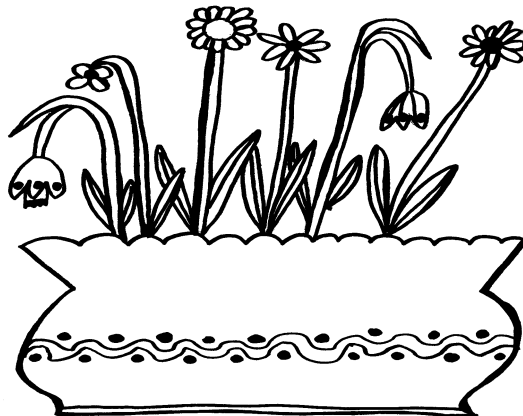
Dále se chci zmínit o tom, že v průběhu měsíce března byl na základě Zákona o odpadech a Obecně závazné vyhlášky č. 5/2000 prováděn průzkum obsahu popelnic. Bylo zjištěno,

že pomalu dochází v oblasti třídění domovního odpadu k mírnému zlepšení, i když některé domácnosti v tomto směru ještě „hřeší“. Pokud ovšem budou všichni občané naší obce třídit domovní odpad skutečně důsledně, mohou být poplatky za jeho odvoz (vzhledem k dalšímu využití separovaného odpadu) případně zlevněny. Příkladem nám všem dospělým mohou být děti z místní školy, které dosahují ve sběru například PET lahví vynikajících výsledků. Připomeňme si, že do popelnic patří popel a podobný zbytkový odpad. Nikoliv umělé hmoty, sklo, plechovky či papír. Na toto všechno nám slouží sběrový dvůr.

Teď na jaře nás čeká, kromě jiného, také mnoho práce na zvelebování obce. Bude opravena čekárna na Cikánce (stavební úpravy, střecha, natření barvou) a instalováno osvětlení školního hřiště, které nám mnohdy slouží jako místo společenských zábav. Pustíme se do výstavby nového fotbalového hřiště, brzy nás čeká generální oprava sociálního zařízení ve škole, výměna podlahy v tělocvičně a mnohé další.

Chtěla bych vás přizvat k další spolupráci, poděkovat vám za tu dosavadní a hlavně popřát vám co nejkrásnější, nejslunnější a nejveselejší velikonoce.

Jiřina Michovská

Velikonoční mše

Dovolujeme si vás všechny pozvat v pondělí 16. dubna od 11 hodin na velikonoční mši v kostele sv. Václava, při které pan farář Szabo bude svítit vámi přinesené snítky „kočiček“.

Koncert komorního sboru

22. dubna od 14 hodin proběhne v místním katolickém kostele koncert Dvořákova komorního pěveckého sboru z Kralup nad Vltavou, který je svými vynikajícími výkony znám i za hranicemi. Přijďte se potěšit krásnými chrámovými zpěvy, jimž výborná akustika našeho kostela dodá na vznešenosti a důstojnosti.

Řipská pouť

Letos „Řipská“ proběhne ve dnech 20. až 22. dubna. Samostatného zahájení se ve 13 hodin ujme ministr kultury, pan Pavel Dostál. Poté se budete moci podívat na mažoretky a průvod praotce Čecha. Druhý den pouťi o poledni

vystoupí Karel Emanuel Gott, od půl čtvrté skupina Šlapeto a v 19 hodin Maxim Turbulenc. Hodinu před půlnocí se můžete těšit na ohňostroj. Pouť skončí v neděli v 15 hodin. Vstupné je stejné jako loni, 10 Kč.

Přijďte pálit čarodějnice

Děje se tak u nás od nepaměti. Oheň a jeho očištnou sílu při odchodu zimních strastí vyznávali už dávní Keltové a po nich i Slované. Přičemž hranice stavěli všichni shodně koncem dubna. Snad proto, že v této době je příchod tepla a s ním příslib úrodnosti a plodnosti země definitivní a nezvratný. Už loni touto dobou jsme psali, že sabat, slet čarodějnic, tedy sil nečistých, se konal o Valpružině noci, 30. dubna. Německá abytyše Walpruga, která žila v 8. sto-

letí, se stala sveticí, protože uměla chránit před zlými kouzly. Její svátek připadal na 1. května, takže se už několik staletí v jeho předvečer pálí proti čarodějnicím velké ohně na kopcích, kde podle pověr přistávaly. Ale pozor, jelikož v Ledčicích žádný příhodný kopec nemáme, budou se hranice zapalovat na tradičních a už „zajetých“ místech. Nezapomeňte tedy, že 30. 4. od 19 hodin začínají ježibabí reje při ohni.

Den matek

Na 13. května od 14 hodin je pro místní maminky, tety a babičky připravena již tradiční soutěž o královnu ledčických žen. Věříme, že už dnes se těšíte na vynikající výkony nebojácných představitelk něžného pohlaví a že je přijdete povzbudit opět

v hojném počtu. Děti chystají veselé disciplíny, při kterých se určitě pobaví soutěžící i diváci. „Osvobodte“ své ženy, maminky a babičky od jejich rodinných povinností a pošlete je zase jednou do školy. Tři statečné se utkají o letošní titul nejvyšší.

Návštěva staré dámy

Do zkrachovaného zapadákov se po létech vrací místní rodačka, kterou kdysi těhotnou a milencem opuštěnou odsud vyštvali. Z Kláry se zatím stala nesmírně bohatá a vlivná žena, takže její příjezd je očekáván s nadějami i obavami. Klára po svých bývalých spoluobčanech žádá za nepředstavitelnou miliardu „jenom“ život svého bývalého milence. Jak všechno dopadne, se můžete dozvědět, pojedete-li s námi 12. května do Vinohradského divadla. V hlavní roli uvidíte Jiřinu Jiráskovou, dále pak Václava Vydru, Josefa Vinkláře, Miroslava Moravce, Jaroslava Satoranského, Zlatu Adamovskou a mnohé další. Nenechte si ujít tuto vynikající kulturní a společenskou událost. Vstupenky jsou k dispozici na Obecním úřadě. Odjezd autobusu bude upřesněn hlášením místního rozhlasu.

te-li s námi 12. května do Vinohradského divadla. V hlavní roli uvidíte Jiřinu Jiráskovou, dále pak Václava Vydru, Josefa Vinkláře, Miroslava Moravce, Jaroslava Satoranského, Zlatu Adamovskou a mnohé další. Nenechte si ujít tuto vynikající kulturní a společenskou událost. Vstupenky jsou k dispozici na Obecním úřadě. Odjezd autobusu bude upřesněn hlášením místního rozhlasu.

Hospodáři, máte doma dceru?

Květen je měsíc lásky, a tak se po staletí v tuto dobu odehrávají původně pohanské zvyky s jediným cílem – vyznání lásky. K tomu se pojí asi nejznámější obyčej, stavění májů. Máje jsou vysoké osekane stromy s ozdobeným zeleným vrcholem. U nás se tomu největšímu, postavenému uprostřed návsi, říká „král“. Každá z dívek dosud neprovdaných (od 15 někdy dokonce od 14 let věku) má připevněnou malou májku před chalupou, kde bydlí. Pak už nezbývá než pěkně obejít průvodem celou vesnici a zastavit před domem, kde

mají „holku na vdávání“. Mládenci svobodné děvče vyvedou ze dvora a za doprovodu kapely s ním zatančí před zraky všech přítomných taneček pod širým nebem. Maminky nabízejí moučníky, tatínkové přispějí do kasičky a všichni si přituknou něčím ostřejším. Letošních májů se ujala ledčická omladina, která zve vás všechny 19. května od 14 hodin na oslavy staročeských májů s tradičním průvodem obcí a večerní tancovačkou nejen pro mladé na školním hřišti.

Ledčická síť

V sobotu 2. června od rána se bude na školním hřišti konat druhý ročník turnaje v nohejbale o Putovní pohár starostky obce Ledčice. Organizátorem, který vám sdělí také všechny podrobnosti, týkající se soutěže, je pan Kořínek z čp. 154. Všichni budeme určitě fandit ledčickým družstvům, aby uspěla stejně dobře, jako loni. Večer bude hrát na varhany a kytaru pan Černý z Kostelce.

Babouci

Máte rádi pravou českou dechovku? Pak neváhejte a zajděte si na Obecní úřad, kde už teď na vás čekají lístky do kulturního domu Barikádníků v Praze. Tam se v úterý 29. května můžete setkat s kapelou Babouci, která bude hrát k tanci i poslechu. Odjezd autobusu z ledčické návsi je v 16,30 hodin. Cena vstupenky včetně jízdného je 110 korun. Přejeme vám hezký kulturní zážitek.

Dětská veselice a country bál s Piknikem

Děti, už se těšte na tradiční závěr školního roku s patřičnými oslavami začátku letních prázdnin. Čeká vás plno soutěží, turnaj v nohejbale, kolo štěstí, malování na chodník, chytání ryb v Dundáku a kdoví, co ještě. Večer od půl osmé pak zahraje pro dospělé tolik oblíbený a skvělý Piknik z Prahy.

Nezbývá, než věřit, že počasí se ukáže z té nejlepší stránky a že se nikomu nebude chtít domů tak, jako v minulých letech. Takže si nikdo, z malých ani velkých, nezapomeňte v kalendáři zaškrtnout datum 30. červen. Věříme, že do té doby bude hotové i umělé osvětlení hřiště.

POHLED DO HISTORIE

Velikonoční čas přišel, budiž z toho každý vesel...

Máme tady jaro, sluníčko a všechno hezké, na co jsme celou zimu čekali. S jarem rok co rok přicházejí i Velikonoce, které jsou jedním z nejvýznamnějších křesťanských svátků, spojených s památkou umučení a vzkříšení Ježíše Krista. Jsou ale také pozůstatkem pohanského „pohyblivého“ roku řízeného současně sluncem (slunovrat) a měsícem. V průběhu staletí se ustálil zvyk slavit Velikonoce po jarní rovnodennosti v neděli po prvním úplňku, tedy mezi 22. březnem a 25. dubnem. Shodl se na tom v roce 325 koncil nicejský.

Celé období před Velikonocemi i Velikonoce samy jsou pestrou směsicí původních pohanských zvyků a pozdější křesťanské tradice. Znovuvzkříšení zimní přírody je posunuto do roviny vzkříšení Spasitele.

Předvelikonoční čas začíná Popeleční středou (letos to bylo 28. února), kdy skončilo masopustní veselí a nastal čtyřicetidenní půst, při kterém byly zakázány hlučné zábavy, nekonaly se svatby a velmi střídme se jedlo i pilo. Postní jídelníček složený z luštěnin, zeleniny, kysaného zelí, brambor a chleba, měl i z dnešního hlediska něco do sebe.

Dlouhé období do Velikonoc si naši předkové krátili různými obřady a obyčejí. Každá ze šesti nedělí měla svůj název a ke každé se také pojily ustálené zvyky.

Celý první postní týden i s nedělí nesl název neděle Černá (někde se říkalo Liščí). Černá proto, že ženy na znamení nadcházejícího postu odložily pestrobarevné oblečení a nahradily je černým. Později stačil třeba jen černý šátek či zástěra.

Druhý název Liščí měla neděle podle preclíků, které děti nacházely na stromech a o kterých jim rodiče tvrdili, že je přinesla liška.

Následující neděle se jmenovala Prazná nebo také Pučálka. Oba názvy pocházejí od jídel – uvařeného, upraženého a nemaštěného hrachu, či hrachu namočeného a vypučeného.

Třetí neděle byla Kýchavá. Kolikrát člověk kýchl, tolik let byl zdravý a bez nemocí. Kýchajícímu se dávalo pozdravení „Pozdrav Pán Bůh“, které se dodržuje dodnes. Zajímavé je, že v tuto neděli se od středověku ze strachu z moru konaly pobožnosti proti této nemoci, jejímž počínajícím průvodním znakem bylo právě kýchání: „Jakž kdo kejchl, hned náhle umřítí musel.“

Čtvrtou postní nedělí byla neděle Družebná, která získala své jméno podle toho, že si lidé společně poseděli a jedli koláče s mazáním, pečené speciálně pro tento den. Také družba se ženichem v tuto dobu navštěvovali rodinu nevěsty.

Starodávný zvyk vynášení Smrtky, symbolu zmaru, nemoci, zimy a všech nečistých sil od lidských sídel, dal název další, v pořadí páté postní neděli – Smrtelné. Smrtka, se kterou děvčata obešla vesnici, byla spálena, utopena ve vodě, nebo jinak zničena. Tuto obchůzku zachytil profesor Karel Rozum v roce 1916 v Ledčicích, kdy mu paní Kateřina Součková vyprávěla: „Tak 15 děvčat se sešlo ráno kolem osmé hodiny ve statku, kde smrt ustrojily. Přední ji pak nesla ve výši, ostatní šly za ní od statku ke statku. Vkročíce do dvora, zpívaly následovně:

*Smrt nesem ze vsi,
léto, léto do vsi,
a ty svatá Markéto,
dej nám pozor na žito,
i na všecko obilí,*

*co nám pán bůh nadělí,
na zahradě, na poli,
pod kamny housátka,
za kamny koťátka,
ve stáji hřibátka.*

Pak když přešly všechny statky, šly smrt utopit. Hodily ji do Vovsového rybníka na návsi. Ve statku dostávaly jablíčka, buchty a nějaký peníz. Úprava smrti byla jednoduchá. Konec polena obvázaly hadrem a naznačily uhlem obličej. Na tu hlavu nasadily starý slaměný klobouk. Pod hlavou dolů visela stará sukně. Nemělo to ruce. Mimo to ještě všelijak byly přivěšeny pentličky a hadříky“.

K. Rozum: Smrtná neděle v Ledčicích

Šestou postní nedělí byla neděle Květná, kdy se v kostele světily čerstvé ratolesti vrbových proutků, kočiček, ovázané červenou stužkou. Konalo se tak na památku Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma, kdy byl vítán palmovými ratolestmi. Posvěceným „kočičkám“ lidé přisuzovali magickou moc. Ve světnici je vkládali za obrazy a kříž jako ochranu proti blesku. Ve chlévech větvičky ochraňovaly proti nemocem dobytka a čarodějnicemi, zapíchnuté do pole chránily před pohromami. Každý také spolkl svěcenou kočičku, proti zimnici a bolesti v krku. Na Květnou neděli měli mít všichni na sobě něco nového, třeba maličkost, aby kvetli jako růžička a nepokakal je beránek. U nás v Ledčicích se v tento den peklo zvláštní pečivo z pšeničné mouky, špetky soli a hrozinek, kterému se říkalo svítky a podělovala se jím čeládka a děti. Pekli je i roudničtí pekaři. Zajímavé je, že v jiných oblastech, kromě Podřipska, platil zákaz pečení z mouky, aby se „nezapekl květ ve stromech“, tj., aby na rozkvetlé stromy nepřišel mráz.

Po Květné neděli přišel Pašijový týden, jehož každý den měl svůj zvláštní název. Začal Modrým pondělím, kdy byla omezena práce, pokračoval žlutým úterým a Sazometnou středou. V tento den prováděly hospodyně velký úklid, kdy se vymetaly saze, bílilo, myl a leštil všechn nábytek, zvláštní péče se věnovala i domácím zvířatům. Tím byla zima a nepořádek vyhnána i z příbytků. Smetí se vynášelo za humna, aby se v domácnosti nedržely blechy. Na Zelený čtvrtek lidé vstávali hodně brzy, omývali se ranní rosou, aby se jich nedržely nemoci. Ten den museli sníst i něco zeleného, nejčastěji polévku z jarních bylinek. Jedli chléb s medem na ochranu proti hadímu uštknutí.

Kousky chleba se házely také do studně, aby měla dobrou vodu, i zvířatům jako ochrana před nemocemi.

Hospodyně v Ledčicích pekly takzvané jidáše – pečivo z lepšího kynutého těsta ve tvaru smyčky (oprátky) jako symbol toho, že se biblický zrádce Jidáš oběsil. Někdy se jidáše pečou jako vdolečky nahoře propíchané vidličkou. V tento den také umlkly ve vsi zvony. Říkalo se, že odletěly do Říma. Po celou dobu, až do Bílé soboty, měli místní kluci příležitost hrkat, klepat, bouchat, aby zvony nahradili. Jejich „řehtání“ bylo doprovázeno hrou na Jidáše k nemalému vyražení celé vesnice. Jidášem býval „největší běhoun, který zakřičel: *Já jsem Jidáš! A ostatní jej začali honit a volali: Ó, Jidáš! Nevěrný, co jsi učinil, že svého Mistra prozradil. Musíš za to šlapat bláto, co nejvíce do čepice!*“

Následující Velký pátek byl dnem nejpřísnějšího postu a smutku, neboť ten den byl ukřižován Kristus. Byl to ale i den největších pověr. Nerozdělával se oheň a tudíž se ani nevařilo, ani nepeklo. Nehýbalo se zemí, neoralo se, nesilo a nesázelo. Nesmělo se prát, protože voda by se prý proměnila v Ježíšovu krev. Neprodávalo se ani nedarovalo mléko, aby krávy nebyly očarovány. Do šatů byly vsívány speciální svěcené nitě na ochranu před zlými duchy a uhranutím. Podle pradávnych pohanských pověr je Velký pátek také jediným dnem v roce, kdy se v době zpěvu pašijí v kostele otevírá země, rozestupují skály a hory, které vydávají svá tajemství a poklady. Jak praví pověst: „*Velký pátek při pašijí hlase Říp hora otvírá se.*“ Slavnou českou tradicí bylo, že se na Velký pátek hrály lidové Pašijové hry o umučení Krista.

O Bílé sobotě se zvony opět ujaly své povinnosti. Večer se slavnostně vyzvánělo Vzkříšení, kterým byl ukončen dlouhý čtyřicetidenní půst. Lidé třásli kmeny ovocných stromů a prosili: „*Stromečku, obrod!*“ Ještě větší účinek prý mělo, když si o kůru otřela hospodyně ruce umazané od těsta velikonočních mazanců. V domácnostech byly uhašeny všechny ohně a nový svěcený oheň – rozsvícená svíčka řečená paškál – byl přinešen z kostela.

Na Boží hod velikonoční, velikonoční neděli, byly v kostele svěceny pokrmy. Především mazance, beránci, vejce, chleba a víno. Svěcené jídlo se mělo jíst vestoje. Dostalo z něj domácí zvířectvo, zahrada, pole a studny. Velikonoční pondělí, původně zvané Červené, podle převládající barvy velikonočních vajec, už probíhalo v poněkud jiném duchu. Bylo až do pravého poledne ve znamení pomlázky. Mladé vrbové proutky, ze kterých byla pomlázka upletena, symbolizovaly jarní mladou sílu, zdraví, blahobyt a krásu, které se šleháním přenášely na živou bytost. I tento zvyk má vztah ke Kristovi, neboť lidé jásající nad jeho zmrtvýchvstáním byli rozehnáni metlami. Za vyšlehání a přefíkáni velikonoční koledy

chlapci a muži dostali od žen a dívek malovaná vajíčka. Vajíčka byla ve velké úctě a vážnosti, neboť symbolizovala zárodek nového života a znovuzrození. Nejužívanější barvou byla červená, rudá jako krev. Hned za ní se řadila zelená, připomínající osení. Zdobení nebylo tak náročné a bohaté jako dnes. Ornamenty měly svou funkci – špičaté věci zaháněly zlo, oválné znaky přivolávaly dobro a lásku. Některá vajíčka na sobě měla i milostné vzkazy. Technik bylo spousta – připomeňme kraslice batikované, vyškrobované, olepené slamenými ozdobami nebo bezovou „duší“. Na Roudnicku, tedy i v Ledčicích, se dělala tzv. „sejtová vajíčka“ zdobená bílou dužinou ze sítiny (ta hojně roste třeba v Pomoklinách), sametem a mašličkami. Lepilo se to na vyfouklá vajíčka moukou rozdělanou ve vodě. Škoda, že už tyto kraslice v naší obci téměř vymizely. Ale vraťme se k Velikonocům. V pondělí odpoledne se ještě dospělí sešli u sousedského posezení, při kterém nesměl chybět tradiční beránek, mazanec nebo zajíček z těsta. Touto chvílí velikonoční svátky končily a vládu nad vesnicí převzaly polní práce, při kterých již mnoho času na zábavu nezbylo.

Jak to bylo s Kristem...

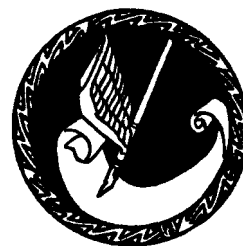
Zmínili jsme se o tom, že Pašijový týden od Květné neděle do Božího hodu velikonočního, je spojen se závěrem života a smrtí Ježíše z Nazaretu. Je to už skoro 2000 let a pořád vzpomínáme. Oč vlastně šlo?

Ježíš, který pomáhal, léčil, utěšoval a přijímal ty nejobozejší z ubohých s láskou, byl svými rodáky obviněn z „velezrady“. Byl jim velmi nepříjemný svým učením a názory, a proto se rozhodli, zbavit se ho. Několikrát chtěli Ježíše zatkout. Když se jim to nedařilo, byli rádi, že se našel člověk, jenž ho za třicet stříbrných zradil. Na Zelený čtvrtek se Ježíš v Jeruzalémě sešel se svými dvanácti žáky na slavnostní hostině, kterou dnes známe jako Poslední večeři. Pak vyšli do zahrady na Olivové hoře a tam ho jeden z nich, Jidáš, smluveným políbením ukázal římským vojákům (Od té doby je užíváno rčení jidášský polibek). Ježíš byl uvězněn, posmíván a bičován. Druhý den v pátek (mohlo být 7. dubna roku 30, 3. dubna roku 33, anebo dokonce 22. března roku 26) byl Ježíš vyslýchán před izraelským shromážděním, před králem Herodem i zástupcem římské správy, Pilátem Pontským. K soudu byli pozváni falešní svědkové, obžalovaný se nebránil, a tak byl snadno odsouzen k nejpoutnější a nejkruťější smrti za to, co nikdy neudělal. Cesta z paláce na popravě na vrchu Kalvárie (nebo také Golgota, Lebka) měřila asi 500 m. Kristus, který nesl kříž, na němž měl být ukřižován, se tu celkem čtrnáctkrát zastavil. Také v našem ledčickém kostele zbylo jedenáct ze čtrnácti obrazů těchto zasta-

vení dnes zvaných Křížová cesta. Každý z nich připomíná utrpení odsouzence, ale má význam i jako připomínka smyslu Ježíšovy oběti, která nebyla při vší hrůze zbytečná. Ježíš byl na kříž přibit v pravé poledne, umíral tři hodiny, po celou dobu tupen, ponižován a urážen. Vojáci nemuseli urychlit jeho smrt zpřerážením údů, jak to učinili jeho dvěma spoluodsouzcům. Jeden z Římanů, Longin, však pro jistotu proklál Ježíšovi bok kopím. Svědky jeho utrpení byli jeho matka Maria, dále Marie – manželka Kleofáše, Máří Magdaléna a apoštol Jan, kterému Ježíš svěřil do péče a ochrany svou matku. Když přítomní zjistili, že Ježíš je skutečně mrtev, sejmuli jej z kříže a uložili do skalního hrobu hlídaného vojáky. V sobotu z Jeruzaléma utekli Kristovi žáci, apoštolové, ve strachu z odsouzení. V neděli ráno se zjistilo, že Ježíšovo tělo z hrobu zmizelo, což bylo oficiálně vysvětlováno jako krádež. Avšak známí ještě týž den potkali Ježíše živého. Byli z toho zděšení i rozradostnění. Zmrtvýchvstalý s nimi ještě nějakou dobu pobyl a pak, podle Bible, vstoupil na nebesa.

Vzkříšení Ježíše Krista je pro věřící centrálním bodem jejich víry. Smrt tu není koncem, ale začátkem nového života. Proto jsou Velikonoce dodnes symbolem vítězství života nad smrtí, pravdy nad lží, spravedlnosti nad nespravedlností a lásky nad nenávistí. Jsou však i pro nevěřící vyjádřením naděje a radosti z příchodu jara, početí nového života i určitým morálním vkladem děděným z generace na generaci.

Aktualitky

Jubilea

V dubnu, květnu a v červnu roku 2001 oslaví svá významná životní jubilea

50 let	Vejmoláková Bohumila čp. 158	70 let	Došková Zdeňka čp. 180
55 let	Nešporová Bohumila čp. 100		Vysoká Marie čp. 221
	Vondráčková Miluše čp. 39	81 let	Králová Marta čp. 224
	Král Karel čp. 21	82 let	Srbová Božena čp. 111
60 let	Ponert Jaroslav čp. 29	88 let	Plicková Anna čp. 90
65 let	Šourek Josef čp. 18	89 let	Šourková Rozálie čp. 17
	Emmer Josef čp. 41		

Blahopřejeme všem těmto našim spoluobčanům k jejich významným výročím a přejeme jim hodně zdraví, klidu a pohody do dalších let.

Sešli se ti dříve narození i mladí

V poslední době připravilo obecní zastupitelstvo naší vesnice dvě významná setkání. Při tom prvním se sešly tři desítky dříve narozených občanů Ledčic na svém prvním klubovém posezení seniorů. Všichni měli možnost si prohlédnout dokumentární fotografie z akcí pořádaných OÚ i společenskými organizacemi, shlédli část videokroniky, věnované historii, úpravám a opravám chráněné kulturní památky, kostela sv. Václava. Pak při kávě a zákuscích povídali o všem možném, vzpomínali na nejrůznější události, a také mluvili o přípravě významných oslav – 115. výročí školy a 775 let obce. Přítomní se shodli na tom, že setkání bylo milé a podnětné a že je chtějí zopakovat. Takže těšte se, 29. dubna od půl třetí bude škola opět vaše. Všichni, opravdu všichni dříve narození, jste srdečně zváni.

Nečekaný, ale o to příjemnější a zároveň zavazující, byl počet mladých (28), kteří přišli do tělocvičny místní školy, aby si popovídali s představiteli obce o svých představách spolupráce s OÚ, nápadech a plánech. Co do počtu obyvatel tvoří omladina významnou a nezanedbatelnou část. A pochopitelně nechce slyšet jen slova zákazů a příkazů, ale chce dokázat, že Ledčice patří i jim. A tak mladí nabídlí, že letos připraví oslavy tradičních staročeských májů, pomohou při úpravě travnatého hřiště u Srbáku a přiloží ruku k dílu také při zařizování posilovny a klubovny. Několik děvčat si vezme na starost kroužek aerobiku a mažorettek v ledčické škole. Zdá se, že mladí by v některých případech mohli být příkladem i pro dospělé. Věříme, že jim nadšení a elán vydrží. Podobnou spolupráci se totiž nemůže pochlubit každá obec.

Školní informatorium

Do konce školního roku už zbývají necelé tři měsíce. Téměř každý den se děje něco, co stojí za zmínku, a tak se zastavíme jen u toho nejdůležitějšího.

Aby se dětem nelámaly kosti a už teď se u nich preventivně podchytilo riziko vzniku osteroporózy (odvápňení a zvýšení křehkosti kostí), bylo od počátku března ve škole zavedeno pití ochuceného mléka dotovaného státem. Takže dvakrát týdně školáci vypijí při svačině z malých 250 ml krabiček přiděl „bílé krve“ a nutno podotknout, že jim opravdu chutná.

Žáci páté třídy před nedávnem navštívili (na základě smluvené spolupráce) spádovou školu v Roudnici, se kterou se seznámili doslova od sklepa po půdu. Cítili se sice trochu stísněně v tamějším ruchu a shonu, ale věrme, že se budou po prázdninách do nové školy těšit a že hlavně budou držet pospolu tak, jako dosud.

Protože na každé dítě čeká v životě množství nástrah, z nichž snad nejhorší je nebezpečí drog, přichystala ledčická škola společně se studentem Tomášem Kučerou přednášku s besedou na toto téma. Uskutečnil se 23. dubna a jste na ni srdečně zváni.

V okrese Mělník byla totiž v roce 2000 evidována už čtyři úmrtí způsobená drogou. A nikdo, doslova nikdo, není proti tomuto zlu imunní. K drogám, které se objevují totálně všude, se člověk (a dnes už i osmileté dítě) dostává různě a z různých důvodů. Chce třeba zahnat nudu, nevypadnout z party, pobavit se, zažít něco s vůní zakázaného ovoce, nebo zahnat pocit nezájmu svých rodičů. Naprosto byly smazány rozdíly mezi Prahou a menšími městy. Zkušenost s tzv. tvrdou drogou přiznává 35 % mladých ve věku 15–19 let. Cílovou skupinou dealerů drog

jsou v mnoha případech ještě děti. Alarmující je také skutečnost, že velké procento dětí kouří a setkala se i s alkoholem. Jednoznačnou pomocí v tomto směru je důsledná prevence, vysvětlování nebezpečnosti jakýchkoliv drog už těm nejmladším. Droga způsobuje utrpení tělesné i psychické, život s ní se stává peklem. A právě o konkrétních případech, o tom, jak poznáte, zda vaše dítě v drogách „jede“, bude hovořit protidrogový aktivista. Buďte připraveni podat pomocnou ruku svým dětem.

22. března navštívili ledčickou školu představitelé multi-kulturní nadace „Člověk v tísní“. Na základě velmi dob-

rého dojmu, který získali z rozhovoru s dětmi a ze seznámení s výchovně vzdělávacími aktivitami školy na poli výchovy proti rasizmu, poznávání odlišných kultur, lidských práv, zásad soužití s menšinami, uznávání toho, že co je pro majoritní populaci nezvyklé, nemusí být negativní i z výsledků dětmi anonymně vypracovaných dotazníků, nabídli škole spolupráci. Ta by měla v budoucnu spočívat v ověřování projektů připravovaných touto nadací, v dodávání počítačových programů a literatury, v organizování setkání dětí různých zemí, ras a národností... Zdá se, že tato spolupráce by mohla přinést mnoho dobrého.

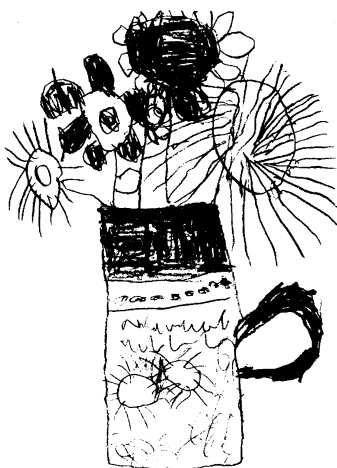
Vzpomínáte si, že loni touto dobou jsme psali o tom, jak se děti z místní školy učí třídít odpad soutěží ve sběru PET lahví, kterých tehdy nasbíraly téměř 3000? Tak minulý týden bylo toto množství mnohokrát překonáno! Děti odevzdaly 16 tisíc lahví, které zdarma odváží zpracovatelé plastů z Mělnické Vrutice. Nejvýkonnějšími sběrači jsou Andulka Holubová, Vlastík Hillebrand, Pepa Hudeček

a Lucka Budková. Žáci první, druhé, třetí a čtvrté třídy se soutěže zúčastnili úplně všichni, tři pátáci nesehnali ani jedinou láhev. Všichni sběrači dostali drobnou odměnu a vynikající dort, který už tradičně upekla paní starostka z Lužce, Karla Řehánková. Soutěž samozřejmě pokračuje dál a na konci školního roku budou ti nejlepší odměněni fotbalovým míčem a barbínkou, které jim zakoupí obecní úřad.

Jinak děti chystají vystoupení pro nejrůznější kulturní a společenské akce. Mohli jste je v poslední době vidět v poselství Tří králů, v úvodu setkání Klubu seniorů, při masopustním průvodu obcí, otevírání studánky a vynášení smrtky. Už dnes si připravují básničky na vítání občánků

i na oslavy 115. výročí školy a 775 let obce. Poslali také své výtvarné práce do soutěží „Knižka a já“ a „Čokoládové městečko“.

Dny do konce roku utečou jako voda, tak dětem popřejme hezké zážitky na školním výletě (tentokrát pojedou do malebného polabského skansenu v Přerově nad Labem) a bezvadnou dětskou veselici připravenou na 30. června. Ondrovi, Járovi, Vládovi, Luce, Míšovi, Kristýnce, Martinovi, Andulce a Verunce popřejeme příjemný a ničím nerušený vstup do školy v Roudnici a co nejhezčí vzpomínky na „rodnou“ školu v Ledčicích.

Co nového ve „školičce“

Vstoupíte-li do místní mateřské školy, přivítá vás příjemné pomerančové aroma. Děti totiž stále pokračují ve sběru sušené pomerančové kůry. Pomáhají jim rodiče, babičky, školáci i sousedi. Maminky zdravěji svačí a kůru už nevyhazují, ale schovávají ji pro své malé sběrače. Má kůra z vašich pomerančů skončit v koši nebo popelnici? Není lepší přinést ji mrňatům do školky, a tak jim vlastně zprostředkovat finančně přispět a ještě pomoci i další dobré věci, výrobě léků a čajů?

Nechcete se přidat i k další aktivitě „školičky“ – k soutěži vyhlášené společností Walmark? Stačí sbírat čárové kódy z malých 250 ml „pitíček“ značky Relax. Vítězem se může stát opravdu kterákoliv školka v republice, i ta nejmenší. Nevyhraje totiž automaticky ta, která nasbírá a zašle absolutně nejvíce kódů. Bude se propočítávat množství čárkových kódů na jednoho žáčka. Počet dětí přitom musela každá školka nahlásit předem, takže celá soutěž je naprosto spravedlivá. Tři nejúspěšnější školky dostanou hřiště v hodnotě 120 tisíc, 100 tisíc a 80 tisíc korun. Další školky obdrží maňásky, puzzle a podobně. Věříme, že jsme vás k pomoci dětem náležitě motivovali a že i vy jim určitě pomůžete. Sobě navíc dodáte nějaký ten vitamín z nápoju značky Relax.

Ve školce se ovšem jenom nesbírá kůra a čárové kódy. Všechny jedenáct kluků a devět holčiček je tu jak se patří spokojeno. Je to znát i na tom, že oproti loňsku je letos velmi malá nemocnost. Dokonce v době celostátní chřipkové epidemie byla denní návštěva 16 dětí. Děti se do ško-

ličky velmi těší, což je vidět i na jejich spokojených tvářičkách. Však je pro ně denně přichystáno mnoho těch nejrůznějších zaměstnání. Už malovaly na hrnky, učí se tkát náramky, navlékají korálky, zpívají, modelují, malují, stříhají a lepí, soutěží a dokonce tancovaly na maškarní diskotéce. Byly v divadle Spejbla a Hurvínka, v galerii Anežského kláštera v Praze, navštívily Mělnické muzeum, přichystaly si chlebičkové pohoštění, pekly a zdobily perníčky, připravily krásné předměty na prodejní jarmark, vyzkoušely si své dovednosti při pohybových hrách, zúčastnily se vynášení Smrtky a v současnosti velmi rády jezdí na „plavání“ do Roudnice. Ve školce mají také příjemné „koutky“, kde si mohou v klidu pohrát tak, jak se jim líbí. Rodiče jistě oceňují i to, že školka může denně využívat pro svůj každodenní pobyt venku dokonalé a bezpečné školní hřiště a kvalitní pískoviště. Brzy už budou moci děti vyběhnout na nově upravenou zahradu. O všech aktivitách ledčické mateřské školky výmluvně hovoří i spousta barevných fotografií zachycujících její pestrý život. Ještě čerstvé jsou dojmy pěti místních holčiček, které paní učitelky přihlásily do soutěže o titul Princeznička Mělnicka. Všechny kandidátky, Andrejka Derynková, Anetka Soldánová, Markétka Hušková, Janička Čosová a Michalka Šebestová, dostaly krásné dárky, kytičky jako opravdové slečny a zažily i svůj první skutečný životní úspěch. Markétka se mezi 34 „princezničkami“ umístila na třetím místě. Všem pěti našim holčičkám blahopřejeme a děkujeme jim za vzornou reprezentaci Ledčic.

Ledčice – zelená obec

Podíl stromů a keřů na úhrnné ploše ledčického katastru je v celostátním měřítku hluboce podprůměrný. Přitom řada dřevin je přestárlá, nemocná, poničená imisemi, nebo druhově nevyhovující. Protože chceme zlepšit ozelenění naší obce, došlo v tomto směru, jak jste si určitě všimli, k mnohým změnám. Některé dřeviny byly aktuálně kultivovány prořezem a úpravou korun. Řezy v korunách (např. lip u kostela a na školním hřišti) byly okamžitě ošetřeny, aby nemohly být napadeny dřevokaznými houbami. Také pokácení několika stromů je součástí celkových změn. Ustoupit nové výsadbě muselo sedm bříz, z nichž dvě před koloniálem paní Chmelové ohrožovaly zdárný růst a vývoj

vzácné lípy zasazené sem před třiceti lety. Odstraněny byly také tři suché topoly, jeden akát, dvě vrby a tři jasany. Vše prováděly odborné firmy (Miroslav Janšto Charvátce, Jaromír Dolejš Litoměřice).

V únoru a březnu firma Gabriel Litoměřice s. r. o. provedla na návsi, na bývalé skládce Na skalce i jinde, rozsáhlou výsadbu dřevin. Pro zvýšení druhové pestrosti a rozmanitosti porostů bylo vysázeno 7 212 keřů a 450 stromů, převážně javorů, lip a borovic. Celou tuto nesmírně významnou akci financovalo ředitelství Silnic a dálnic ČR. Teď zbývá uhlídat si všechny ty krásné rostliny, které se mají tak zdárně k světu, nám všem k užitku i pro potěšení.

Mikroregion Vltava

Podobně jako v českém národním obrození v 19. století se venkov a sním i Ledčice probouzí. Tentokrát se pouští do podmínek 21. století. Společně s Lužcem, Vraňany, Novou Vsí, Spomyšlím, Býkvi, Hořínem a Jeviněvsí se Ledčice staly členem sdružení obcí Vltava, vůbec nejmladšího mikroregionu v okrese Mělník a jediného, který se přizpůsobil programu Evropské unie SAPARD. Ten se zabývá komplexním rozvojem venkova, tedy malých sídel, které mohou pružněji reagovat na změny, vytvářet základní technickou infrastrukturu a budovat společný image. Jedině tak má mikroregion šanci dosáhnout finančních dotací z bruselského programu. Prioritou sdružení Vltava je ochrana dědictví venkova, podpora investičních záměrů přispívajících ke zvyšování pracovních příležitostí, zachování zemědělských výrobních postupů, rozvoj agroturistiky, zabezpečování trvalé obytnosti území, zlepšování životního prostředí, rozvoj sociálních služeb (centrum volného času pro mládež, dům s pečovatelskou službou apod.), rozvoj kulturních aktivit a další.

Silnou stránkou mikroregionu, a tím i naší obce, je blízkost a snadná dosažitelnost Prahy, bohaté kulturní památky, dobré přírodní podmínky pro tradiční zemědělskou výrobu (ovocnářství, chmelařství, vinařství, chov ovcí ...), uspokojivé zásobování elektřinou, dobrá telefonizace, hustá silniční síť, vyřešené skládkování, podprůměrná výše nájmu, příznivý demografický vývoj, rozvinutý společenský život, uspokojivá kvalita životního prostředí, zajištění

zdravotních služeb, blízkost pražského trhu práce, území atraktivní k trvalému bydlení, lepší komunikace mezi obcemi a Ministerstvem pro místní rozvoj... Mikroregion má i své problémy. Je to na příklad nízký podíl obyvatelstva se středním a vysokoškolským vzděláním, vysoká míra nezaměstnanosti (kolem 9 %), radonové riziko, úbytek mladších kvalifikovaných sil, stárnutí obyvatelstva, absence ubytovacích zařízení pro cestovní ruch, značné slabiny ve vybavenosti kanalizací, vodovodem, plynofikací, nedostačující dopravní obslužnost...

Proto pro nejbližší období se sdružení Vltava zaměřilo na vybudování domu s pečovatelskou službou ve Vraňanech, kde má vzniknout 35 malometrážních bytů pro starší občany, z nichž 4 případnou občanům naší obce.

V Lužci vznikne provozovna technických služeb, která by měla zajišťovat drobné služby řemeslného charakteru a řešit i havarijní situace při dodávkách elektřiny, plynu či vody ve všech osmi příslušných obcích. Také výstavba víceúčelového domu v Ledčicích s tolik potřebným sálem bude mikroregionem podporována. Roční příspěvek naší obce do sdružení Vltava činí 50 korun na jednoho obyvatele, to znamená 28 tisíc, které jsou hrazeny z obecního rozpočtu.

Český venkov nemá zatím na různých ustláno, proto věříme, že společnými silami nově vzniklé sdružení obcí dosáhne postupného zlepšení. Síly, elán ani nápady lidem, kteří tu žijí, rozhodně nechybí.

Nahlédnutí do rozpočtu naší obce pro rok 2001

Třebaže podrobný rozpis obecního rozpočtu je vám k dispozici ve vývěsní skřínce Obecního úřadu na obchodě paní Chmelové, nebo přímo v kanceláři OÚ, uvádíme pro zajímavost některé nejdůležitější položky:

Celkové příjmy: 3 214 600 Kč

Výdaje v korunách: základní škola – 574 000, mateřská škola – 64 000, školní jídelna – 209 000, knihovna – 30 000, zájmová činnost a kultura – 55 000, SPOZ a dotace společenským organizacím – 26 000, opravy a údržba kulturních památek – 85 000, pitná voda – 100 000, místní rozhlas –

5 000, veřejné osvětlení – 35 000, pohřebnictví – 175 000, demolice a zřízení inženýrských sítí – 60 000, zdravotní středisko – 3 000, pozemek hřiště a úprava fotbalového hřiště aj. – 121 000, sběrový dvůr – 15 000, veřejná zeleň a péče o vzhled obce – 387 000, příspěvky do mikroregionu Vltava – 28 000, plynofikace – 7 070 000, zastupitelstvo (povinná pojištění, odvody, platby) – 450 000, činnost místní správy (opravy, projektové dokumentace, služby, právní porady, pohonné hmoty, telefon, školení, knihy, časopisy, elektrická energie, kolky ...) – 942 000, atd.

Celkové výdaje: 11 239 500 Kč

Obecně závazná vyhláška č. 2/2000

Slíbili jsme vám, že postupně v Ledčických novinkách uveřejníme alespoň výťahy z jednotlivých OZV schválených obecním zastupitelstvem na veřejných zasedáních. S vyhláškou č. 1/2000, která se týká poskytování půjček na opravy, modernizaci a rozšiřování bytového fondu, jste se měli možnost seznámit v Ledčických novinkách v červenci roku 2000.

Vyhláška č. 2/2000 je zaměřena na ochranu veřejného pořádku a čistoty na území obce Ledčice. My z ní vyjímáme nejdůležitější informace. Její plné znění je k dispozici na OÚ. Všechny fyzické osoby, podnikatelé a právnické osoby musí dodržovat čistotu a veřejný pořádek ve veřejných objektech a prostranstvích (např. parky, komunikace, náves, hřiště, zastávky, pošta, telefonní automaty, pietní místa, vodárenská a energetická zařízení, dětská zařízení, sběrové nádoby, lavičky, umělecká díla, kulturní zařízení...).

Zakazuje se na nich zejména: znečišťování a poškozování odpady všeho druhu, provádění jakékoliv údržby, mytí, seřizování motorových a nemotorových vozidel, znečišťování splaškovými vodami a jinými látkami, pálení a vypalování jakéhokoliv materiálu na otevřeném ohni...

Není dovoleno obtěžovat občany obce nad míru přípustnou hlukem, prachem, kouřem apod., ničit a přemísťovat majetek (dopravní značky, lavičky, zařízení hřišť, odpadkových košů, kontejnerů apod.), psát a kreslit na plotech, budovách...

Noční klid je stanoven od 22 do 5 hodin, kdy nesmí být provozovány činnosti, které by rušily a obtěžovaly občany. Každý, kdo znečistí objekty nebo prostranství, nebo i osoba jemu svěřená, popřípadě zvíře v jeho péči, je povinen znečištění neprodleně odstranit.

Majitel nebo držitel psa je povinen zabezpečit ho tak, aby volně nepobíhal, neohrožoval zdraví a bezpečnost občanů a nepoškozoval jejich majetek.

Užívat veřejné objekty a prostranství jiným než obvyklým způsobem, nebo k jiným účelům, než ke kterým jsou určeny, lze pouze na základě povolení vydaného OÚ. Každý, komu bylo vydáno povolení, je vždy povinen užívat je pouze způsobem uvedeným v povolení. Dále je povinen všechny materiály řádně zajistit, stavební hmoty přepravovat těsně před použitím, suť a odpady odvázet průběžně, zajistit bezpečnost oplocením, osvětlením apod.

Při provozování stánků, kiosků apod. zajistit pořádek, čistotu, dostatek odpadových nádob, jejich řádný stav, čistotu kolem a pravidelné vyvážení.

Zabezpečit vždy přístup k uzávěrům vody, plynu, spojů apod.

Plakáty, volební hesla, výzvy a jiné tiskoviny sloužící k propagaci akce nebo výrobku mohou být umístovány výhradně na místech k tomu určených.

Poděkování

Máme radost z toho, že každým novým vydáním Ledčických novinek se rozrůstají řady těch, kterým ze srdce rádi můžeme tímto způsobem poděkovat za nezištnou pomoc nebo dar.

paní Marii Budkové – za zbytky látek pro ZŠ

panu Antonínu Salačovi – za dar do budoucího „minimuzea“

paní Evě Kučerové – za dobové oblečení do muzea

panu Karlu Královi čp. 132 – za historické tiskoviny, fotografie a sešitová vydání dobrodružné literatury pro místní knihovnu

paní Michovské z Jevněvsí – za výšivky a krásné historické prádlo do muzea

panu Jaroslavu Švehlovi čp. 2 – za kroj selské jízdy, vyprávění a fotografie

paní Anně Plickové čp. 90 – za dívčí sokolský kroj

paní Urbanové čp. 148 – za historické fotografie a dokumenty

panu Mons. Bradnovi z Budyně – za fotografie a vyprávění o 50. letech v Ledčicích a svých životních peripetiích

panu Václavu Justovi čp. 97 – za kvalitní zprávu o mnoholeté činnosti OZ ČSCH v Ledčicích

panu Jiřímu Petrášovi čp. 220 – za barbínky, nábyteček a knížky do školní družiny

Stavbám silnic a železnic, jmenovitě panu Janu Nezbedovi – za shrnutí pozemku skládky pro výsadbu zeleně a zpevnění božích muk Na Cikánce všem maminkám dětí z MŠ – za přípravu masek pro děti na diskotekový karneval (2. 2.)

všem důchodcům, kteří se 25. 2. zúčastnili prvního Senior klubu – za podnětná vyprávění o životě a událostech v Ledčicích minulosti

paní Verešové – za vlnu a koberec Tapiko do ZŠ

pánům Bušilovi a Jansovi – za zpracování dlouholeté historie Kynologického klubu v Ledčicích

paní Říhové, pánům Milerovi a Kořínkovi – za finanční dary

paní Evě Chmelové – za sladkosti pro děti

Vůně velikonoční kuchyně

Zkuste se o letošních velikonočních tak trochu vrátit do minulosti i v kuchyni. Předložíme vám čtyři recepty vyzkoušené několika generacemi. Určitě by je někteří z vás našli v sešitě, do kterého si třeba babička zapisovala jen to, co opravdu chutnalo celé rodině.

Popisy na mazance, beránky a jiné speciality zajisté máte, ale znáte tyhle?

Zelená polévka

Povaříme libeček, řebříček, šťovík, jahodové listí, pažitku a mladé kopřivy, vše posekané. Uděláme jíšku z másla. Nakonec zahustíme rozkloktanými žloutky. Polévku podáváme necezenou.

Hlavička

Uvaříme hustou krupicovou kaši asi z půl litru mléka. Do vychladlé zamícháme 3 až 5 vajec, pokrájené tučnější uzené maso, osolíme a přidáme sekané byliny (petrželku, pažitku, mladé kopřivy). Dobře promícháme a dáme do vymazaného pekáče. Upečeme do zlatova.

Velikonoční nádivka

25 dkg vařeného uzeného masa, 20 dkg vepřového masa, 6–8 vajec, sůl, pepř, housky nakrájené na kostičky, 3–4 lžíce másla, 1 lžíce mladých kopřiv, 1 lžíce pažitky, 1 lžíce petrželky. Uvařené maso nakrájíme na kostičky, spojíme rozšlehanými vejci, přidáme navlhčenou housku, bylinky, osolíme, opepříme. Ve vymaštěném pekáči pečeme jako sekanou.

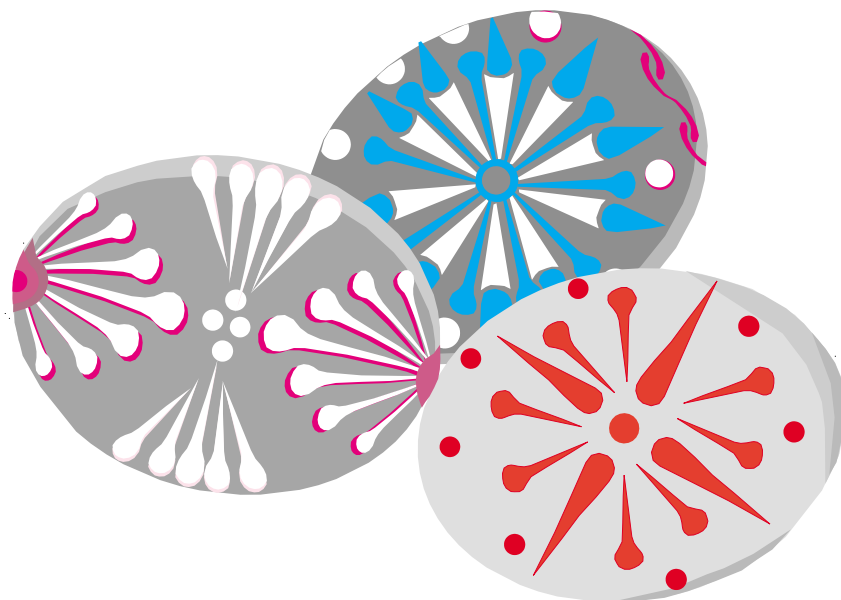
Jidáše

Utřeme 17 dkg másla, 7 dkg cukru, 4 žloutky, citrónovou kůru, tlučenou vanilku. Pak přidáme 36 dkg polohrubé mouky, špetku soli, 1 třetinu litru mléka. Přidáme kvásek ze 3 dkg droždí. Necháme vykynout. Z kynutého těsta vytváříme kolečka („oprátky Jidášovy“). Necháme ještě vykynout, pomažeme vejcem, v horké troubě upečeme. Potom hned namažeme medem a necháme ještě chvíli v teplé troubě oschnout.

Dobrou chuť!

Závěrem rada: zasaďte si pomlázku

Až skončí „pomlázkové právo“ pánů kluků, proutky nevyhazujte. Nechte je pár dní ve vodě, kde brzy vystrčí kořínky. Pak „sazenici“ zasaďte do země. Proutky se ujmou a ve vlhkém koutku zahrady vám vyroste neobvyklá rarita, „pomlázkovník“.

Omluva: Z technických důvodů bude desáté pokračování románu Na lečické faře otištěno v příštích novinkách.